

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не вольем милої — з Русланових псалмів М. Пашкевича.
бо руске ми серце і віра руска.»

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає злише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Маніфестація Руского клубу для Корони.

(X) Буча всенімецьких галабурдників, з котрої всепольський дописувач львівського Slowa скрізь свої чорні окуляри віщував уже упадок міністерства Гавча і так бажане для всеполяків занеханє виборчої реформи, перешуміла без всяких наслідків. Посольська палата в середу не лише перейшла до дневного порядку, до розправи над побором новобранців, але в четвер ухвалила в другім і третім читанню і міністрови краєвої оборони Шейна й Хоуи устроїла за єго щирі і новітніми поглядами переняті бесіду заяву великого признання.

В розправі над сим законом промовляв іменем Руского клубу пос. Миколай Василько (річ єго подамо опісля на основі стеногр. записок). Бесідник зазначив домагання руского народу, звернувши іменню бачність військової управи на маловаженє релігійних і народних почувань руского населеня, висловив потребу знання рускої мови в жандармерії і руского урядованя, як і потребу зміни системи, щоби жандармерії не надуживано до гнобленя руского народного руху.

Відтак перейшов пос. Василько до подій останніх днів в посольській палаті і відомих протидинастичних виступів пос. Штернберга і напаятував лицемірне поспівованє тих сторонництв, котрі звичайно при таких нагодах надягали на себе личину оборонців династії а тепер не лише закутали ся у глибоке мовчанє, але навіть недвозначно виявляли своїми лицями злосливе вдоволенє. Посол Василько зазначив з притиском, що рускому народови не одно правительство заподівало чимало кривди, не одно спиняло єго національний і культурний розвиток, не раз запідозрівано руский нарід в лояльності, хоч нарід сей як давніше стояв, так і тепер стоїть непохитно і вірно, мимо всіх тих кривд, при династії і закінчив свою річ в імени руского клубу окликом, щоби Всевишній хоронив нашого цісаря!

Річ посла Василька викликала живі оплески і оклики признання і була замінною маніфестацією руских послів, тим заміннішою, що як раз в тій хвилі всякі темні сили намагають ся запідозріти руский нарід в найвисших кругах, представити руске населенє якимсь ворохобним а що найменше непевним живлом і тим способом підорвати довіру і прихильність Корони до руского народу. З того огляду річ посла Василька

має вельми досягле і важне значінє, а нема найменшого сумніву, що ся маніфестація найде живий відгомін серед руского народу в Галичині і на Буковині.

Конгруа в бюджетовій комісії.

З Відня пишуть нам:

По довгій крутанні повело ся прихильникам справи упорядкування конгруи впровадити сей предмет на дневний порядок в бюджетовій комісії. Головний референт др. Фукс вголосив свій звіт і заявив ся за правительственною пропозицією з деякими поправками і вказав на конечну потребу поправи материяльного положеня клиру ухваленєм закона ще в сій сесії. Помічний референт пос. Штайнвендер супротивив ся сему, вказуючи на Пруси, де правительство лише допомагає доплатами менше заможним громадам до удержання клиру, а засібніші громади власними засобами оплачують релігійні і ісповідні потреби. Крім того висловив він сумніви, чи буде чим покрити видаток щорічний, котрий перевищує 9 мільонів корон.

Пос. Гофман-Веленгоф (нім. людовець) зазначив, що держава обовязана передовсім подбати о своїх функціонерів, і поправити бит тим, котрі ще звертають ся до парламенту з такими домаганнями і вніс вибір підкомітету, котрий основно розслідує би потребу упорядкування конгруи і до того часу відрочено розправи над сим предметом.

Пос. Зайц (соціаліст) вніс перехід до дневного порядку, позаяк кожде релігійне ісповіданє повинно само дбати про потреби духовних.

Міністер ісповідань Бінерт виступив в обороні пропозиції, виказав, що правительство узнало конечну потребу прийти з помочю для духовенства підвисненєм конгруи для найбільше потребуючих і зазначив, що потреби сї покривє релігійний фонд в рамках звичайного бюджету.

Комісія ухвалила вибрати з 7 членів підкомітет, до котрого крім обох референтів д-ра Фукса і Штайнвендера війшли: Барвіньський, др. Дворжак (молодочех), гр. Коморовський, Робич (Словенець), Шрафль (християнск. соціал.), гр. Штіргк (з нім. великої власности) і др. Урбан (нім. поступовець). Підко-

мітет має протягом 4-х тижнів предложити комісії свої внесеня. Склад підкомітету дає поруку, що справа буде корисно поладжена.

Угорське пересиленє.

Зближає ся критичний день 19. лютого, в яким угорський сойм збере ся на те, щоби став розв'язаний, після невідатних проб компромісу. Всі круги очікують в понеділок важних подій, а в політичних будапештєнських кругах твердять, що аж тепер зачинає ся правдиве пересиленє. Побоюють ся, що провідники коаліції не мають досить сили і впливів, щоби здержати скрайні елементи. Кошт сам є вправді уміркований, та не панує над своїм сторонництвом. Натомість президент палати Юлій Юст приклонює ся до скрайного крила.

На вчорашній межипартійній конференції, якій проводив президент Юст, промовляли Полоний і Ваноний, висказуючи сумнів, чи король мав право, не зважаючи на речинець, до якого відрочено сойм, скликати єго тепер. Банфі заявив, що король мав право до сего, а сю гадку підпер Стефан Тіса. Юлій Андраши зазначив, що було би вказаною річю, щоби наперед поодинокі сторонництва відбули засідання, а доперва потім могла би запасти ухвала що до одностайного поступованя після скликаня сойму. Однак загально панує пересвідченє, що саяк чи так більшість опозиційних послів не розійде ся добровільно, а опре ся королівському розпорядженю, так що сойм треба буде розігнати силою.

Плян правительства — пише зближений до него Budapesti Hirlap — щоби королівський комісар, ген. Нірїй, відчитав королівське письмо і візав послів розійти ся, не підє гладко. Не відомо, чи правительственному комісарови удасть ся дістатись до салі нарад; військо буде мусіло промощувати єму дорогу. Сумнівим є також, чи взагалі допустять послі до відчитаня королівського письма. Навіть уміркована опозиція жадає внесеня протесту і не покине салі, поки протест не стане ухвалений; радикальна меншість хоче силою перешкодити відчитанню королівського письма.

Будапештєнський кореспондент Fremdenblatt-у заміщує зміст своєї розмови з особою, зближеною до Феєрварого, яка сказала: Поголоски, немов то Угор-

щина знаходиться в передодню абсолютизму, є зовсім безпідставні. Ніхто не думає про заведення абсолютизму на Угорщині.

Коли правительство запропонувало розв'язати палати, то вчинило це тільки в тій цілі, щобі успокоїти край. Зараз по розв'язанню палати прийме ся правительство до управління відносин в організації муніципіїв і комітетів, однак при тім зовсім не думає порушити заборочених законів. По розв'язанню палати знов будуть нав'язані угодові переговори і є всяка надія що будуть мати успіх, так що вибори стануть розписані на кінець цвітня. Бар. Феєрварі одержав чотири відручні письма королівські, перше, скликаюче сойм на 19. с. м., друге іменує ген. Ніріїгого правительственным комісарем, третє, розв'язуюче палату а четверте, містаче королівський маніфест до народа.

З життя на Україні.

Багато пишуть тепер про арештування братів Мазуренків, які вславилися на Донщині гуртуванням селян до все-російського крестянського союзу. Обидва брати ще зовсім молоді люди, з крестян Донецького округу, але з вищою освітою: один — інженер, а другий — студент. Ще з літа минулого року вони почали зав'язувати селянські спілки, і за кілька місяців згуртували до ста тисяч чоловік. Скрізь вони умовляли селян не руйнувати панів, не бити євреїв, і не робити ніякого насильства, а добиватись землі і полехінення своєї долі законним способом через своїх виборних у Державну Думу або Установну Раду. Скрізь селяни, під приводом Мазуренків, постановляли приговори і там не було розрухів, де побували Мазуренки. Який вплив вони мали на селян і як подобалися селянам — це можна довідатись з тих приговорів, які постановлялись волостними сходами після арешту Мазуренків. Один з таких приговорів надруковано у газ. «Придніпр. Край». Ось він цілком:

1905 року, місяця грудня в 25-й день, ми нижче підписані крестяне слободи Криворіжжя, тієїж волости, донецької округи, зібравшись на сход в присутності наших сільських старост, полицейського урядника і інших властей, міркували, як пособити визволити з тюрми громадян братів Мазуренків, на яких зв'їрилися всі крестяне нашої округи (повіту)

Одноголосно рішили:

1) У ці сумні для нас дні, поки брати Мазуренки будуть у тюрмі, не пити горілки і не дозволяти нею торгувати.

2) Щоб вияснити, хто з наших земельних власників і поміщиків вимагав, щоб арештовано братів Мазуренків, тепер же загадати їм зібрати окружний зїзд і той зїзд хай зробить постанову, щоб зараз же випущено з тюрми наших уповажнених людей (уполномочених).

3) Тих земельних власників, які не підпишуть цієї постанови, ми ознаймимо під бойкотом — напишемо приговори про те, щоб з їми порвати всякі зносини.

4) З 1-го січня нового (1906) року до того часу, поки дворяне і земельні власники згодяться на цю нашу постанову, ми забираємо від їх всіх наймитів і домашніх слуг.

Цей приговор своїми підписами і печатами стверджуємо!

Такі приговори написано більше як у двадцяти волостях.

Мазуренки не ховалися з тим, що вони робили і завжди промовляли на зборах, на яких инший раз бувало й начальство, слухало і... нічого, бо в осені, на короткий час, можна було вільно творити. Тоді й Мазуренків ніхто не зачіпав, а як вільність зникла, по приказу вищого уряду, то звелено було арештувати Мазуренків. Довго турбувалося начальство про те, як арештувати їх, бо селяне не далиб, та вже один становий якийсь хитро підійшов і заманив одного брата у сусіднє село, а там, в економії було сховано 75 козаків і пробувало судове начальство. Там і схопили Мазуренка. Другого брата теж крадькома арештовано і крадькома одвезено обох до тюрми.

Діячі селянські сидять по тюрмах, а селянські розрухи не стихають і трохи не що дня пишуть у газетах, що там зруйновано економію, в другому місці спалено, або ліс рубають темні люди, бо нема у них освіти, розумних провідників. Як тільки де проявиться такий чоловік, що схоче пояснити народові чого і як треба добиватись — дивись уже в тюрмі сидить! Ми вже писали в попередніх числах нашої часописі про арештування навіть священників, а тепер довідалися з газет, що Харківський архієрей написав у консисторію, що де які священники самовільно скликають збори, на яких обговорюють з селянами усякі справи теперішнього життя і пишуть резолюції від імені селян. Маючи це на увазі, архієрей застерігає, що коли попи і далі насміляться таке робити, то їх судитиме церковний суд. Колиж і те не допоможе, то архієрей буде прохати синод, щоб їх було виключено з єпархії. Священників, які збирали селянські збори, віддано під догляд благочинному, а тим, які писали і говорили про скасування смертно, карі заборонено правити службу, поки йтиме про їх слідство. Он до чого воно дійшло, що вже й священникам не можна промовляти до народу і навчати його!...

«Рідний Край».

Війскові справи в державній раді.

В дискусії над контингентом рекрутів промовляв міністер краввої оборони Шенайх. Бесідник обговорював всілякі справи війскові, порушені попередніми бесідниками і виступив против говорення, мовби в Галичині брано надвишку рекрутів. О тім не може бути й бесіди. Бранка рекрутів відбуває ся строго після числа установленого в законі, а надвишку призначає ся безумовно до резерви доповнюючої. Уживанє галицьких рекрутів в чеських полках відбуває ся що року для виповнення люк при спеціальних ро-

дах оружя. Не можна однак ніяк сказати, що тих людей уживає ся до підрядної послуги або що їм не дає ся можности узискати степеня підофіцера.

Що до перенесення компетенції в справах жандармерії з міністерства краввої оборони до міністерства справ внутрішніх, то міністер зазначив, що згляди війскові і економічні промовляють за тим, щобі полишити дотеперішній стан. Впрочім міністерству справ внутрішніх признано і так достаточний вплив в справах цивільно-державних.

Що до реформи постанов о кріпостних районах, то управління сеї справи не зависить виключно лиш від міністерства краввої оборони, але ще й від інших чинників; але військова управа старає ся й сю справу підпирати під кожним зглядом.

Опісля говорив міністер о поступованню в справі народній у війську і заведеннях війскових. Військова управа старає ся о те, щобі молоді люди, вступаючи до заведень наукових, знали дві мови. Наплив молодих людей до таких заведень є дуже численний, але таких, що знали би дві мови, є дуже малий. Того однак треба вимагати, бо мусять преці порозумівати ся з вояками. Від 1876. р. є норма, що скоро 20 процент вояків якогось полку уживає в розмові якоїсь мови, то тота мова є мовою полковою. З того однак не можна робити докору військовій управі. А 20 процент то єсть в воєннім стані 800 вояків. Було би преці невідповідне висилати полк на війну, в котрім 800 вояків не могло би перозуміти ся з офіцерами. Годі в тім добачити якесь розбиванє єдності або якусь уступку в хосен народностей. В справі язиковій рішає потреба. За то рішучо конечна мова службова. Маємо обовязок удержати мову службову, але розширенє єї круга має якісь границі. Офіцери мусять єї знати; так само підофіцери повинні єї знати; але трудно жадати від вояків, щобі научили ся єї в трох роках служби військової; того й ніхто від них не жадає. Що до товарискої мови офіцирів, то нема в тім напрямі ніяких наказів. Нікому не боронить ся розмовляти зі своїми земляками в рідній мові. Але корпус офіцирський в армії є мішаний, а коли єсть ся в товаристві, то звичайно розмовляє ся в тій мові, котру всі розуміють. Того нема в ніякім приказі ані розпорядженю, але то єсть в «Кнігтім» (книжка о тім, як обходити ся з людьми).

Міністер доказував вітак, що офіцирів переносять не в цілях германізаційних, але на те, щобі пізнали край, а накінець звернув увагу на те, що всі держави мають вже нові пушки, а ми маємо лиш модель а не можемо сконструувати нових пушок. Коли би навіть були пушки, бракло би вояків. Всі чужі маринарки зброять ся, приміру не хоче він наводити, бо значило би то, що він говорить о війні, а він хотів би лиш говорити о готовости до війни. Браки у війську є такі, що навіть зі сторони не військової взивано власти військової до скріплення охорони побережа Дальмації.

НОВИНИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Агафії; римо-кат.: Константина. — В понеділок: руско-кат.: Вукола, Юліана; римо-кат.: Конрада. — Вівторник: руско-кат.: Партеція; римо-кат.: Евстахія.

— **Репертоар „Руского народного Театру“ у Львові.** (Сала „Jad Chaguzim“ — ул. Бернштайна).

В суботу дня 17. с. м. «Катерина» опера в 3 діях, Аркаса.

Вівторок дня 20. с. м. «Педагогі» комедія в 3 діях, переклав з німецького О. Левицький.

Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **3 концерту на «Народну Лічницю»** припало їй доходу 438-60 К, а іменно: з розпродажи білетів 340 К, від Совіта «Народного Дому» звороту за заплановану сальдо 60 К, і з надатків 38-60 К. Буде се чималою підмогою для сеї хосенної та чоловіколюбної інституції, покликаної до життя жертволюбністю Є. Експ. Митрополита Шенціцького.

— **3 Бібрики** просять нас оповістити: Дня 18. с. м. се в надходячу неділю о 5. годині по полудні відбудуть ся перші загальні збори товариства «Руска Бесіда у Бібріці» у власнім льокалі (дім Готліба коло ради повітової) в отсим порядком: 1) Виписи членів. 2) Вибір Виділу. 3) Внесення членів. — Повідомляючи про се загальній інтелігенції як місцевої так і замісцевої, відзиваємо ся до всіх, що розуміють значіння і вагу такого товариства, котре має на меті згуртувати і зблизити образованих Русинів, — з горячою просьбою вступати в члени товариства, — заохочувати зарозом знайомих своїх до сегож, та в той спосіб сповнити поважний, патріотичний обов'язок. Надіючи ся численною участю, маємо се пересвідчене, що безінтересовну ініціативу кружка основателів прийме радо інтелігентна громада і чинним уділом підобре змагаючись так благородного діла, котрего введення в життя являє ся з одної сторони konieczною потребою, а з другої добре пов'язане і відчутим обов'язком кожного свідомого Русина. — *От. Сігалевич. Ол. Дзерович. Др. Езг. Гвоздецький.*

— **3 народного театру.** Мартин Боруля, комедія в п'яти діях Карпенка Карого, має ту саму тему, що «Ходачкова шляхта» Гр. Цеглиньського. Та коли автор «Ходачкової шляхти» старав ся представити душевний настрій і традиції цілої сеї вмираючої історичної касті, то Карпенко-Карий вибрав собі тільки один тип: Мартин Борулю і на ній викazuje цілу нищету шляхоцько-панських баганок. Решту оточення автор скидає тільки, творячи з них епізодичні постаті, які не впливають на хід акції. Сама акція, — цілий ряд катастроф, викликаних насильними стараннями Борулі о дворянство — збуває ся виключно поза сценою. І так син виїздить до міста служити і там дістає димісію, шляхтич Красовський займає волю та і похвалює ся побити Борулю, в місті крадуть коні і упряж, жених втікає до корчми, а відтак Боруля здоганяє его, побиває гарпом, але і простужує ся та хорувє відлежно. Про те все довідуємо ся з оповідань або і з монологів, які часто наступають один по другім, так що тільки одна особа агітує на сцені. Звіснож, що оповідання та монологів — се найслабша сторона драми, а тим більше комедії. Тож тільки майстерська гра дир. Садовського змогла надати заінтересованню сему вечерови та удержати гумор публички через цілий п'ять актів. І дійсно бавлено ся знаменито, бо побіч мистецької гри головного героя комедії, також і другі співділяючі причинили ся немало до того успіху. На першій місці поставимо тут п. Паньківського, який яко спеціаліст по ролях стариків має тут перший раз нагоду виявити перед львівською публікою свій артизм. Его хриплий, тремтливий голос при комічних говірливостях, штивистість старецької поведінки, отяжлівість в рухах і той йовіальний емоцій доживаючого старика, разом зі знаменитою, як з портрету ви-

тятою маскою — все те зложило ся на викінчену під кожним зглядом сілюетку. Не менше і п. Дяків в ролі наймита Омелька (колишній пописовий ролі п. Керницького) був дуже добрий, а его ліричний тон, якого умів надати своєму жалеві за украденими чобітьми, зраджує в ній чималий, ширий талант. Дві жінчини, жінка і донька Борулі (п-ні Осиповичева і п-ні Рубчакова) стоять на другім плані, а так само і решта осіб, які впрочім всі достроїли ся були до удачної цілості. Антракти були трохи за довгі, тимбільше, що всі п'ять актів відбуваються в хаті Борулі без найменшої переміни. Та з признанем належить піднести, що дирекція скомплетувала оркестру до 12 членів, яка ті довгі антракти виповнювала мелодійними песами на народних мотивах.

— **Як вчать нас, дз раки зимують?** З Теревовлі пишуть нам: В Рівдянах, теревовельського повіта, був через півтора року молодшим учителем Дмитро Великанович. В часі Рівдяних св'ят (7. січня 1906) він поїхав вгостину до кривого в сусіднім селі Заздрости, а що сей як раз йшов того дня на цілком легально скликані довірочні збори в справі виборчої реформи, то й вел. 20-літній недосвідчений молодець, пішов на них з простої цікавості. Се була его вся провина. Щож діє ся? На донесення жандармів навіть без переслухання переносить его рада окр. до Будзанова, а по переслуханню, коли він признав ся до так великого злочину, дістав перед 6 днями таке письмо: *Trenbowla dnia 8. lutego 1906.*

— *Do Pana Welykanowicza, nadetatowego nauczyciela 4 kl. szkoły w Budzanowie. — W załatwieniu śledztwa dyscyplinarnego, wdrożonego przeciw Panu z powodu udziału w namietnej o skrajnym narodowym kierunku agitacji wśród włościan, po przyjęciu do wiadomości zarządzeniu c. k. Rady szk. okr., którem przeniesiony został Pan na razie do 4 kl. szkoły w Budzanowie po stanowila c. k. Rada szk. kr. reskryptem z dnia 1. lutego 1906. l. 24. prezyd., uznawszy działalność Pana wśród ludności wiejskiej tutejszego okręgu za szkodliwą i nie zgadzającą się z powołaniem nauczyciela ludowego przeniesie Pana ze względów służbowych na zasadzie art. 10. ust. z 13. czerwca 1905. Dz. ust. kr. 73. za wynagrodzeniem kosztów przeniesienia na posadę podwładnego nauczyciela do jednej ze szkół w okr. szkół. Turka. — Zawiadując o tej decyzji Prezydium c. k. Rady szk. kr., wzywa się Pana, abyś bezzwłocznie po otrzymaniu dekretu nominacyjnego zgłosił się do objęcia obowiązków na danej posadzie. Zarazem wskutek powyżej zacytowanego reskryptu udziela Panu c. k. Rada szk. ok. surowego poomnienia za stwierdzony jego czynny udział w nielegalnych (?) zgromadzeniach tudzież za niewłaściwe rzucanie się w wir agitacji społecznej, czem podkopales Pan swoją powagę jako nauczyciela i stanales w jaskrawej sprzeczności z zadaniem swem jako wychowawcy. Z c. k. Rady szk. okręgowej. Przewodniczący c. k. Starosta: w zast. Szwedzicki.*

— **3 Городецьчини** пишуть нам: Віче в справі реформи виборчої відбуло ся в Ямельній дні 15. с. м. Віче скликали самі селяни, які аачувши про рух за реформою виборчою в околиці, без нічийї помочи скликали в себе подібне віче. На віче зіїхав комісар з Городка і 5-ох жандармів. Про виборчу реформу говорили пп.: М. Щуровський зі Львова, Геринович, Карпинець і о. Рибзак з Домажири. Ухвалено між иншими отсі резолюції: 1) Домагаємо ся безпосереднього, загального, рівного і тайного права голосовання; 2) протестуємо супроти наміру відокремлення Галичини; 3) дякуємо Є. Експ. Митрополитови Шенціцькому за провід депутації в справі реформи виборчої. На вічу брало участь поперх 700 народу. Були Подяки і Русина з сіл: Ямельної, Домажири, Страдча, Кожич, Жорниск, Вороцова і Зелева. Були й Жиди, які уважно слухали виводів бесідників про усамостійнене жидацької нації. Бесідники говорили до численно зібраного народу з вікна, бо в хаті така сила народу не могла змістити ся. Наконєць зазначу, що м. дописуватель з Городецьчини осуджував вічевий рух з вузького овиду в околиці Цу-

нева, а не бачив віч в Козичах, Домажири, Лозині, Дубровиці, Янові, Вороцові і ин. селах. В сих днях відбудуть ся віча в Яслисках і Страдчу. *С-ок.*

— **Загальні збори Читальні „Просвіти“** на жовківським передмістю у Львові, будуть в неділю дня 18. лютого о год. 5. по полудні в комнаті Читальні при ул. Обізд ч. 6. Порядок денний: 1) Відчитане протоколу. 2) Справоздане з діяльності Виділу. 3) Вибір нового Виділу. 4) Внесення і інтерпеляції. — *Виділ.*

— **3 Тов-а „Академічний хор: Бандурист“.** Дня 21. с. м. точно о год. 8. вечер відбуде ся в льокалі тов. „Боян“ (Вірменська 2. I пов.) друге засідане виділу, а дня 22. с. м. в тім самім льокалі перша проба о год. 7 1/2. Прошу о ласкаву участь всіх тов. академиків. — *Іван Тиховський* голова.

— **Тарасове св'ято в Стрию.** В 45. роковини смерті незабутого нашого генія Тараса Шевченка устроює „Стрийський Боян“ дня 1. марця с. р. величавий концерт при ласкавій співучасті п-ни Анни Крушельницької і п. Михайла Волошина з новою, а добірною програмою. — *Остан Ніжанковський.*

— **3 Гвіздця** коло Коломиї доносять, що заходом Читальні „Просвіти“ буде там дня 18. с. м. аматорське представлення комедії Л. Лопатинського п. з. „Свекруха“.

— **В Камінці струм.** відіграють дня 19. с. м. члени „Сокола“ народну драму Старицького „Не ходи Грицю“. Початок о 7. год.

— **В Золочеві** в „Рускій Бесіді“ відчитав дня 18. с. м. проф. Т. Примак виклад про „границі звіринного, рослинного і мінерального світа“. Початок викладу о 5. год. Дохід призначений на Р. Тов. пед

— **В Бучачі** заходом „Сокола“ буде дня 18. с. м. в „Рускій Бесіді“ відчит проф. Даниша на тему: „Суспільне становище жінки“. Вступ 80 с.

— **3 математ. фізичного кружка тов. „Академічна Громада“.** В понеділок дня 19. с. м. о год. 11. рано відбуде ся в малій салі „Фізичного інституту“ (Длугоша 8. партер) відчит тов. Осипа Насельського п. з. „Вейфстрасе“. За з'ярд кружка: *Іван Тиховський*

— **Кваліфікаційні іспити** для учителів і учительок народних шкіл розпочнуть ся перед іспитовою комісією в Станиславові дня 19. с. м. о год. 8. рано. — Також кваліфікаційні іспити перед екзаменаційною комісією в Заліщиках розпочнуть ся письменною частиною дня 27. с. м., а устною дня 5. марця. Речинець вносити подання до 20. лютого.

— **Вісті з угорської Руси.** В Дебrecькій пічнуть з весною будову греко-кат. церкву за 130.000 К. Богослуження в тій церкві будуть відправляти ся в угорській мові, так само як гр.-кат. церкві в Будапешті. — Мадяризация грозить всьому руському духовенству на Угорщині, коли молоде покоління духовенства та питомці дух. семінарий мадяризують ся. В празник Трех Святителів устроїли питомці гр. кат. семінарий в Унгварі концерт з продукціями мадярських пісень, з мадярськими промовами, відчитами, деклямаціями і т. п. Ось примір, до чого може довести запопорочене угорських Русинів капацизною!

— **Ріжні вісті.** Посадником м. Праги по ре-зигнації д-ра Серба вибрано дотеперішного першого містопосадника д-ра Гросса. — Австрійські лікарі заходять ся около оподаткування рецент на дохід запомогового фонду для вдів і сиріт по лікарях. Стемпель на кожній реценті коштував би 1 с., а се принесло би річно 42.000 К.

Телеграми

з дня 17. лютого 1906.

Петербург. В Кізі найдено в антиції фабрику бомб. Много бомб було готових, а на инші був приготований матеріял.

Пекін. В провінції Гонан вибухли розрухи. Проти зревольтованих Хунхузів вислано військо.

Копенгага. Мошці короля Християна перенесено вчора до Розгільде.

На похорони приїде з Відня архієпископ Сальватор.

Білгород. Скупщина прийняла вчора торговельний договір з Німеччиною.

Париж. Президент Любе проводив вчора останній раз кабінетовий рад і розпрацьовував ся з міністрами. — Сенат вибрав своїм президентом сенатора Дібоста 412 голосами на 246 голосуючих.

Река. У всіх тутешніх фабриках і робітнях вибух загальний страйк. Страйкарі обкинули жандармів каміннями, а жандарми стріляли на пострах у воздух.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Непечатаний твір Антона Могилянського.

(Конець).

Nie jestem z rzędu owych samouków,
Co w ciasnej izbie siedząc za pulpitem,
Żeby dziełami zadziwić swych wnuków,
Późno z prac idą i wstają ze świtem,
Co dla imienia modnych Literatów,
Niciują pyłem skopcałe szpargały,
Szusają w mózgu urojonych światów,
Nie dla pożytku, lecz dla próżnej chwały.
Którym gdy wyschnie źródło Hipokreny,
Lub chudy Pegaz zátanie się w swym locie,
Kalając pióro, kleją mokre Treny,
Lub kręcąc palce, biedzą się w kłopotcie.
Ja co wam powiem, jest czyn historyczny,
Którym, ja świadek, w mej pamięci noszę,
Czyn, nieśmiertelny, wielki heroiczny,
Teraz zaczynam, posłuchajcie proszę.

O Melpomeno, córko Apollina!
Muzy, co wieńczysz, lawrom wieszczów skronie,
Niech i mój Pegaz z tobą bieg poczyną,
Ubierz, okubacz, podaj cugle w dłonie,
Upój mnie czystym źródłem Hipokreny,
By stróny lutnie słodczyła zabrzmiały;
Dodaj mej głowie Orfeusza weny, —
Bym pieśń zanucił na końskie pochwały.
Wszak tyś wstawiła Troji dzieje stare
Przez nieśmiertelną z pieśni Iliadę,
Gdyś pod jej mury drewnianą poczwaraę,
W końskiej postaci stawiła na zdradę.

Więc koń — nie rycerz wziął Priama
grody,
Ich zgon nie z miecza — lecz z końskiego
brzucha,
Koń szedł z Achillem o sławę w zawody
Niech zatem kaźden końskich pochwał
słucha.

Niebyłbyś zrosił Italijską glebę
Krwia — Eneaszu Rycerzu, z pod Troji,
Gdyby nie opór stawiał dzielny Rebe,
Gdyby nie końskim meztwem zbici twój.
I twoich czynów nieśmiertelna chwala,
Cny Alexandrze zgastały w zarodzie,
Gdyby nie świetna dzielność Bucyfała,
Wsparła twe ramie w rycerskim zawodzie.
Dlaczego Arab zwycięzca Narodów
Przed mieczem Cida popło-znie ucieka?
Kto mu z rąk wydarł tyle świetnych grodów?
Nie meztwo Cida, — lecz dzielny Babiaka.
Nawet rycerski zapal Donkischota
Spełzłby na próżnych dziwacznych marze-
niach,

Gdyby nie rąca Rocinanta cnota
Dały mu pomoc w krytycznych zdarzeniach.
Tyle to koni z wielkich czynów słynie,
Których imiona nam podały wieszczce,
Otwórz więc, Muzy, i mnie twą świątynię,
Niech i ja moje, obok nich pomieszczę.
Nie śpiewam o nich bohaterskie czyny,
Zdobycia twierdzy — lub zacięte boje,
Całą treść pochwał, wypadek jedyny:
Iż nikt nie jeździł — jak jeździły moje...
Duma z wymysłem — w przyjacielskiej parze,
Tworzyły nieraz — dziwaczne powozy,
Nieraz zwycięzcom, w tryumfie dla zgrozy,
Służyli w jarzmie podbiei mocarze.
Nieraz Wielmożnym w zaprzęgi obfitym,
Zdziwaczniat humor, śmieszna myśl urosła
Iż pogardziwszy koniem wysmienitym,
Zaprzęgli w dyszel, capa albo osła.
Zimny Laponczyk, nędzni Kamczadale,
Klejąc ze śniegu skościałe lepianki,

Nieznając konia, ani muła wcale,
Psy albo łosie zaprzęgając w sanki.
Pyrrhus, pospieszny w pomoc Tarentowi,
Przepłynął bojaźny Adryackie tonie,
Nieufny w bitwie dzielnemu koniowi,
Pierwszy zaprzęgał w wóz olbrzymie słonie.
Pompeusz wjeżdżał do Rzymu królami,
Przecież z nich żaden nie jeździł dziadami.
Przebóg! Dziadami, wszak to romans nowy,
Rzeknie nie jeden, od wiary daleki,
Komuż okrutna przyszła myśl do głowy?
Męczyć w zaprzęgu zgrzybiałe kaleki?
Wszak dziadom, starcom, upadłym na sile,
Nim płot przeliza, już odpocząć trzeba,

Nieraz dni kilka, liza jedną miłę,
By u bogaczów wydrzec kawał chleba.
Zebrał bez oka — bez ręki lub nogi,
Jęczy przy drodze na kiju oparty,
Któż go zaprzęgać — byłby tyran srogi?
Albo zaprzęgał, — albo stroi żarty!
Nie żart lecz prawda, nie jestem tyranem,
Jednak dziadami, jechałem pół mili,
Człowiek w nieszczęściu nie jest losów Panem,
Kto chce rzecz poznać, niech ucho nachili.

G. T.

Dalszy ciąg nastąpi.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає ви-
пробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

1740 нотар. потверджених свідочств стверджує
реванний успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдні лише з маркою
охороною «Три сосни». Складає: у Львові: С. Гай,
аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Миколай і
Ска, дрогуєрия; Якоб Байзер, аптека; О. ф. Вил-
клер і Син; Кароль Палевский, аптека; Ів. Пиле-
лес; М. Лазовский аптека; Адольф Ашкенази,
аптека під зол сломом; І. Пилес-Норатинський,
аптека; Антон Ербар; Едмунд Курпер, дрогує-
рия; Лев Калібер, аптека в Бродях; Іоаким Фрід-
ман, апт. в Миколаєві; Зигм. Ротенберг, аптека в
Олеську; Герм. Енгеландер в Перемишлянах; Мар-
тин Собель в Стрию; Д. Ройнгер апт. в Зброві;
Моріц Бібрінг, апт. в Станиславові; Стан. Бурса,
в Косові; Юліян Новицкий, апт. в Печеніжині; Е.
Стенцель, апт. в Коломиї; Адольф Дуретер, апт.
в Бережанах; Зигм. Ландес, аптека в Вишнівчуну;
Золотислав Нагілк окр. апт. в Бережанах; Б.
Вальк, дрогуєрия в Станиславові; І. Б. Лінк, дрог.
в Ярославі; Е. Геллер в Надвірні; С. В. Лянгінгер
в Самборі; Др. Юл. Францос, апт. в Тернополі;
Вільг. Ландесберг, апт. в Бродях; Здислав Завал-
кевич в Камінці; Г. М. Фішер апт. в Станиславові;
Аптека під Білим Орлом в Філіпках в Н. Санчі;
Лавр. Цімерман маг. фарм. в Підволочисках; Ігн.
Гешелес, апт. в Городну; Ст. Фалішевский, апт.
в Балигороді.

— Опустили печатню Нові Проповіди Пра-
зничні д-ра І. Бартошевського, по ціні 2 К 50
с. Так ті Проповіди як і давніші сего автора:
Проповіди Недільні (4 К), Проповіди Похоронні
(4 К) Проповіди Майські, з котрих часть о Со-
страданію Пр Богородиці надає ся до Пропо-
відий Страстних (3 К), Проповіди Страстні (1
К 40), — можна набути в книгарнях ім. Шев-
ченка (Львів ул. Театральна ч. 1) і в Ставро-
пільській (Львів, ул. Руска ч. 3). У автора
(Львів ул. Домса 5) можна всі ті книжки на-
бути під догідними умовами.

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Солянській у Львові.
від 1. до 15. лютого 1906.

Нова сензацийна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено
В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по
пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life
представлено. Білети вчасніше можна на-
бути в конторі Пльона по ул. Кароля Лю-
двика ч. 9. З купленим білетом на фотелі,
льожі і I-рядні крісла можна їхати даром на
представленні омнібусами Кольосою, які ждуть
коло Віденської Каварні.

Всілякі КУПОНИ

i

вильосовні цінні папери

виплачує без потручення провізії
або коштів

Контора виміни

п. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Свій до свого!

Др. ВЕЛИЧКО ГРИГОРИЙ

Заведенє насінно-огородниче.

Росада ярин, цвітів, трускавок ітп.
Ерфуртські насіння ярин, господарські,
цвітів і т. д.

Цибульки цвітів, рожі, корчі овочеві,
дерева і т. д.

Львів, ул. Кампіяна ч. 9.

Просить ся о скорі замовлення, щоби можна скорше приготувати висилку.

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморських земель

переправляє найдешевше

повсюди знайома фірма:

V. KARLSBERG

Hamburg, Ferd nandstrasse 15.

Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами аґентів корабельних